

Kadının kurtuluş mücadelesi, kadın sorunu sadece bu topraklara özgü bir tartışma değildir. Küreselleşmiş kapitalizmin işleyiş biçimi, toplumda yol açtığı sosyal değişimler ve bu değişimin geleneksel biçimlerle çarpışması fenomeni, her bir özgülde kadınların alçaltılması, baskı altına alınması, metalaştırılarak cinsel saldırılara açık hale getirilmesi gibi birçok ağır problemin çeşitli boyutlarla hem zeminini hem oluşturmakta ve etkilemektedir.

Kadınların nasıl davranacakları, ne zaman çocuk sahibi olacakları, çocukların yetiştirilmesine yönelik bakımı da dahil olmak üzere, “kadın dediğin” diye başlayan cümleler, “boşlukta sallanan” metafizik düşünceler değildir. İnsanlar bizzat bu sistemin yapısı ve işleyişinin sonucunda ister kadın olsun ister erkek, patriyarkal düşünceyle şekillendirilirler. Simone De Beauvoir’da söylediği üzere **“kadın doğulmaz, kadın olunur”**. Ve bu toplumda “adamlık kültürü” -ki biz bunu erkeklik kültürü diye anlayalım-, başta erkekler olmak üzere topluma giydirilen bir şeydir. Kadının baskı ve sömürü altına alınması ve yine kapitalist-emperyalist sisteminin ceberut işleyişi ve sosyal ilişkiler yoluyla nesilden nesille aktarılır, biyolojik olarak değil!

Rejimin “Kadın Zihniyeti”

Erdoğan’ın İzmir İl Kongresinde “Kendi içindeki taciz, tecavüz, hırsızlık, arsızlık dalgasıyla hesaplaşmayı reddeden zihniyettir bizim zihniyetimiz” diyerek bir nevi suçüstü olmuştur. Zira kadına yönelik şiddetin parçası olan taciz, rejimin 19 yıllık iktidarı boyunca sıradanlaşırken, tecavüz ise düzenli olarak görmezden gelinmiş ya da kısmi ve “şahsi” olarak gündeme getirilmiştir. Kadına karşı şiddete, tacize ve tecavüze direnen, baş kaldıran kadınlar “iffetsiz”, “bölücü”, “kadınlığını yerine getirmeyenler” olarak saldırılara uğramıştır. Kadınların en temel sivil hakkı olan ifade ve eylem hürriyeti rejimin adeta kâbusu olmuş, engellemek ya da en kötü ihtimalle marjinalize etmek ve böylece baskı altında tutabilmek için elinden geleni yapmıştır.

AKP iktidarda olduğu dönem boyunca bir yandan kapitalist-emperyalist üretim ilişkilerine tabi olmuş ve buna bağlı olarak, Türkiye ekonomisini daha fazla küreselleşmenin parçası haline getirmiştir. Nüfustaki demografik değişim bu ilişkilerin sonucunda gerçekleşmiştir. Toplumun yüzde 92’si şehirlerde yaşamaktadır. İnsanların köylerden sürüklenerek dengesiz bir biçimde şehirlere akması, yaşamlarını sürdürebilmek için, ailenin tüm fertlerinin aktif iş yaşamına entegre olmasını sağlamıştır. Kadınların düşük ücretli işlerde çalışmasının yanı sıra, artan oranda kadın profesyonelin varlığı ve orta sınıfların geçmişe nazaran büyümesi ve bu orta sınıf imtiyazlarını kaybetmemek için kadının “iş hayatına” atılması, üniversite eğitimi alan kadınların çoğalması, kadınların ezildiği “geleneksel” biçimle çelişen yeni sosyal ilişkileri doğurmuştur. Buna paralel olarak ise İslamcılığın gelişmesi, sosyal yapıdaki bu çelişkileri daha fazla keskinleştirmiş durumdadır.

Kadınların kamusal alana girmeleri ve sosyal “statülerindeki” gözle görünür değişimler, İslamcı faşistlerin kadınlar üzerinde daha fazla baskı uygulamasına ve “değerlerimiz elden gidiyor, aile yapımıza hakaret ediliyor” saldırıları altında bu gerici ideolojinin yayılmasında da akut bir çelişkiyi barındırmaktadır. Yine toplumdaki taciz ve tecavüz vakalarının yaygınlaşması ve “meşruluğunun” da bu çelişkinin parçası olarak çıkmaktadır: “Geleneksel” normları kabul etmeyen kadının tüm bu sıraladığımız şiddet biçimlerini “hakkettiği” gerici anlayışı topluma pompalanmaktadır.

Özlem Zengin kadınları değil, gerici sistemi savunuyor!

Geçtiğimi günlerde Uşak Emniyet müdürlüğünde 30 kadının çıplak aranmasına ilişkin Özlem Zengin **“Bir kadını çıplak arayacaksın, dakikasında bundan rahatsızlığını beyan eder, bir sene beklemez. Onurlu kadın, ahlaklı kadın bir sene beklemez. Bu kurgusal bir harekettir.”** diye açıklamada bulundu. Ki aynı Zengin, başörtüsünün zorla çıkartılmasını ancak 20 yıl sonra dile getirebilmiştir.

Bugün Türkiye’de kadınların %93’ü cinsel tacize maruz kalırken, neredeyse bu sorun yaşanılmıyormuş gibi davranılır. Bu toplumda kadınlar, “geleneksel normlar” tarafından devamlı baskı altına alınır ve yaşadıkları şeylerin “utancı” ya da suçlusu “kendisi” olarak görülmesi sağlanır. Eğer insanlar devamlı bastırılır ve susturulursa, kendilerini ifade edecek atmosfer ve kanallar olmazsa, sessizliğe itilirler. Bu çoğu kadın için yakıcı bir hakikattir. İş yerinde, sokakta, alışverişte kısacası yaşamın her yerinde uğradığı tacizi “kabullenmesi”, “sineye çekmesi” salık verilir ki “normallik” işleyebilsin.

Tuba Torun *gazeteduvar.com* sitesinde “Özlem Zengin’in kadın haklarını savunmamasını tercih ederim. Hatta bunu çok isterim. Zira, ağızından çıkan her cümle, kadınları suçlayan, kadınları aşağılayan cinsten. Rica ederim savunmasın, başka ihsan istemez. Zira, kendisi, kadın düşmanı politikalarıyla baş etmeye çalıştığımız AKP’nin tüm hedef ve yöntemlerinin vücut bulmuş halidir. Salladığı parmak dahil.” [\[1\]](#) cümleleriyle, Özlem Zengin’i eleştirmiştir. Torun tepkisinde haklılık payı olmakla birlikte Özlem Zengin’in “kadın” savunusunun altında nelerin yattığının daha fazla deşilmesi gerekmektedir. **Zira Özlem Zengin’in alelade bir kadın siyasetini değil, kadının bu toplumda nasıl olması, nasıl davranması gerektiğine dair bir modellemeyi temsil etmektedir. Bu da kökleri orta çağda olan İslamcılığın kadına dair bakış açısıdır. Özlem Zengin AKP’nin toplumda “özlemine” duyduğu kadını betimlemekte ve temsil etmektedir.**

Yine Özlem, “Bugün geline notada da başörtüsü ve çıplak kelimesini yan yana getirerek inançlarımıza derinlemesine zarar vermek istiyorlar” diyerek bir “yapı sökülmesine” başvuruyor. Ve böylece “çıplak ve başörtüsü” kelimelerinin bir araya getirilmesinin, dini

yaşam tarzına saldırı olduğunu ve bunun “değerlerimize” zarar vermek için yapıldığını ileri sürüyor. Böylece “değerlere zarar verenlerin” çıplak aranması meşrulaşmış oluyor. Toplumda “kutsal” olanlar ile her şeyin “mubah” görüldüğü kitle kategorileri yapılmış oluyor.

Özlem bununla da sınırlı kalmıyor, cezaevlerindeki kadınların “örgüt emriyle” çocuk sahibi olduğunu ve böylece Türkiye’nin imajını zedelediğini söylüyor. Açıkça söylemek gerekirse, kendi inançlarında “tutucu” olan insanlar, söz konusu başkaları olduğu zaman her türlü ideolojik zırvayı ortalığa bırakıyorlar. Ayaklarının altında cenneti bulunduran annelik statüsü başkaları için “örgütsel araca” dönüşüyor. **Ve tekrar vurgulamak gerekirse rejimin “özlemini duyduğu” kadını betimliyor ve temsil ediyor.**

Birini hariç tutarak bütün zincirleri kıramazsınız!

Kadınların baskı altına alınması ve ezilmesi ne yüzeysel bir olgudur, ne de sadece geçmişten kalan birtakım kalıntılardır. Kökleri meta üretimi ve değişimi ilişkisinden doğan ve topluma derinlemesine nüfuz eden ataerkil ilişkilerde yatmaktadır. Bu yalın ve zorlayıcı bir hakikattir

Bugün mevcut rejim, açık bir şekilde kadını bastırmak, tabi kılmak istemektedir. Bunu yaparken baz aldıkları temel, İslamcı-Türkçü faşist ideolojileridir. Bu ideoloji, bir yandan siyasal İslam’ın radikal bir biçimi ile şoven Türk milliyetçiliğinin zehirli bir birleşimini oluşturmaktadır.

Kadınların baskılanması bitebilir, bu baskılanmanın doğurduğu tüm korkunçluklar ortadan kaldırılabılır. Bunu gerçekleştirmemiz için radikal derecede farklı ve özgürleştirici bir vizyona, bilimsel yöntem ve yaklaşıma ihtiyacımız var ve tüm bunlar Bob Avakian’ın inşa ve önderlik ettiği **Yeni Komünizm**’de mevcuttur. Kadınların kurtuluşu mücadelesi sadece kadınları ilgilendiren bir sorun değildir, erkeklerin de dahil olduğu ve nihai hedefi baskının ve sömürünün olmadığı bir dünya perspektifiyle ilerletilmesi gerekmektedir. Bob Avakian’ın da dediği üzere:

“Birini hariç tutarak bütün zincirleri kıramazsınız. Hem erkeklerin kadınlar üzerindeki baskısını devam ettirmek isteyip, hem de sömürüden ve baskıdan kurtulmak istediğinizi söyleyemezsiniz. Hem insanlığın yarısını köleleştirip, hem de insanlığı özgürleştirmekten bahsedemezsiniz. Kadınlara yönelik baskı, toplumun efendiler ve köleler, ezenler ve ezilenler şeklinde bölünmüş olmasıyla doğrudan bağlantılıdır ve tüm bu koşullara son vermeden kadınların kurtuluşu imkansızdır. Kadınlar yalnızca devrim yaparken değil, bu devrimin tamamında muazzam bir rol oynayacaktır. Proleter devrimin sağlam bir gücü olarak kadınların öfkesi tamamen açığa çıkarılmalıdır.” [\[ii\]](#)

[i] Tuba Torun, Çıplak Arama Vardır, <https://www.gazeteduvar.com.tr/ciplak-arama-var-dir-makale-1514067>

[ii] Basics 3:22, El Yayınları, 2020